

Hebrew translation of the preceding article:

בס"ד

תרגום של הכתבה הקודמת

בונים גשר בין חילונים ודתיים בארץ

בסדנה לאזור ישראל באוקטובר 2015, בנושא "אחדות יהודים", אני הנחיתי שולחן בארוחת הבוקר בנושא "היחס שלנו לדת ומסורת שלנו". אני כרגע מגדירה את עצמי כיהודיה "דתיה", ואלה שבאו לשולחן היו גם "דתיים" וגם "חילונים".

הנה איך שהסברתי למה רציתי להיפגש על הנושא הזה. אני רואה את המסורת הדתית המשותפת שלנו ככוח אדיר לאחדות בין יהודים. אבל לפחות בארץ, היא פועלת לעתים קרובות כדי להפריד בינונו. אני הולכת עם כיסוי ראש וחציאות, וכשרואים אותי, הרבה אנשים חושבים שהם יודעים משהו על היחס שלי לדת לפי המראה שלי (כמה אנשים נענעו בראש בהסכמה כשאני אמרתי את זה). אני סיפרתי בקצרה את הסיפור שלי ביחס לדת. אני גדלתי במשפחה יהודית בארה"ב שהתבוללה באופן אקטיבי. שני הוריי יהודים אבל לא הייתה לנו שום מסורת יהודית בבית. במקום בית כנסת, הורים שלי התצטרפו לכנסייה מהזרם "אוניטריאן", ואני למדתי בבית ספר שלהם בימי ראשון בבוקר ושרתי במקלה. אני פגשתי יהודים שהזדהו את עצמם כך בפעם הראשונה רק כשהגעתי לאוניברסיטה. לאט לאט התעניינתי יותר ביהדות, עד שהחלטתי לשמור מצוות ולעלות ארצה.

אף אחת מאיתנו לא יכולה לדעת משהו באמת על היחס של בן אדם אחר לדת על בסיס המראה שלו, למרות שמצוקות של יהודים ישראלים גורמות לנו לשפוט אחת את השניה ללא הרף בנושא (חציאות או מכנסיים, כיסוי ראש, אורך חציאות או שרוולים, כיפה או חוסר כיפה, גודל וצבע של הכיפה, זקן או לא, וכד'). השיפוט והתיג המתמדים האלה מדכאים ומפרידים את כולנו אחד מהשני.

אחרי זה כל אחת מאיתנו לקחה דקה כדי לספר משהו על ההיסטוריה של המשפחה ויחס שלה לדת היהודית. כמה מה"חילונים" היו נכדים או נכדות של רבנים; סבא של משהי יסד בית כנסת רפורמי בארה"ב; הורים של כמה מאיתנו היו אנטי-דתיים וסוציאליסטים, למרות שהדור הקודם היו דתיים; וכמה כמוני נהיו יותר דתיים מהמשפחה שבה גדלנו.

ברור לי יותר מתמיד שלכל יהודי יש סיפור חשוב לספר על היחס שלו לדת שלנו, ושלכל אחת, חילונית או דתיה כאחת, יש המון רגשות בקשר לדת, שרק מחכים לפורקן! אני מחכה להמשיך את העבודה הזאת בקהילה הישראלית. כמה מהמשתתפים אמרו לי שהשולחן היה חשוב להם ושרוצים להמשיך לעבוד על הנושא בסדנאות הבאים. אנחנו, חילונים ודתיים ביעוץ הדדי, יכולים להיות חלוצים בהתקרבות אחד אל השני על ידי פורקן של מה שמפריד בינינו.

אסתר פרומקין, מעלה אדומים, ישראל
מתורגם מאנגלית על ידי אסתר פרומקין

When Distress Patterns Are Eliminated

When distress patterns are eliminated from humanity as a whole, when they are gotten rid of and are prevented from occurring in our children, then there is no evidence that we would find continued existence anything but an increasing pleasure. The ability to cope with the environment and to be aware of it and enjoy it seems only to increase with our experience and knowledge.

Harvey Jackins
From "Is Death Necessary?"
in *The Human Situation*

COSTA RICA • CARLY FRINTNER